

**URZĄD DO SPRAW KOMBATANTÓW
I OSÓB REPRESJONOWANYCH**

BIURO DYREKTORA GENERALNEGO
BD1-KOŚZ-0511-7-1/2016

Warszawa, 3 listopada 2016 r.

Janina Puci

w związku z przekazanym nam wg właściwości Pani pismem do Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 października br., zawierającym postulat umieszczenia obozu w Poznaniu-Górczynie w wykazie obozów znajdujących się w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 6 listopada 2014 r. *w sprawie miejsc odosobnienia, w których były osadzone osoby narodowości polskiej oraz osoby innych narodowości*, przedstawiam informację o sposobie załatwienia tej petycji.

Wspomniane wyżej rozporządzenie jest aktem wykonawczym do ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. *o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego*. Zawiera ono wykaz obozów, w których osadzenie w okresie II wojny światowej i okresie powojennym umożliwia obecnie nabycie tzw. uprawnień kombatanckich. Charakter obozów, które wyliczone są w rozporządzeniu, został określony precyzyjnie w ustawie kombatanckiej – zatem w owym rozporządzeniu mogą znaleźć się tylko te obozy, które spełniają warunki wskazane w ustawie kombatanckiej. Wynika z tego również, że jeśli jakiś obóz nie spełnia warunków określonych przez ustawodawcę, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego nie ma prawa umieścić go w stosownym rozporządzeniu.

Jeśli chodzi o obóz w Poznaniu-Górczynie, to warunkiem jego umieszczenia w tym wykazie byłoby ustalenie, że był to obóz koncentracyjny, więzienie lub ośrodek zagłady; względnie obóz lub inne miejsce odosobnienia, w którym warunki nie różniły się od warunków w obozach koncentracyjnych lub pobyt dzieci do lat 14 miała charakter

eksterminacyjny, a osoby tam osadzone pozostawały w dyspozycji hitlerowskich władz bezpieczeństwa (takie bowiem warunki wyznacza art. 3 pkt 2 i art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) i c) w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy o *kombatantach...*).

Jednak z opinii Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu jednoznacznie wynika, że obóz w Poznaniu-Górczynie nie spełnia tych wymogów. Abstrahując nawet od warunków bytowych panujących w tym obozie, które były niewątpliwie trudne, wskazać należy, iż osoby w nim osadzone nie pozostawały w dyspozycji hitlerowskich władz bezpieczeństwa, gdyż obóz ten podlegał Urzędowi Pracy w Poznaniu.

Mając powyższe na uwadze, w opinii Urzędu brak jest podstaw prawnych do umieszczenia obozu w Poznaniu-Górczynie w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej w *sprawie miejsc odosobnienia, w których były osadzone osoby narodowości polskiej oraz osoby innych narodowości.*

Z up. p.o. **SZEF URZĘDU**
do Spraw Kombatantów
i Osób Represjonowanych
Tomasz Lis
Dyrektor Biura Dyrektora Generalnego